

Kırkbeşlik Söylence

– ADEM EFİLOĞLU · 28 Ekim 2015

Beni bilen öyle bilir
Kendi kabuğuna asi
Ama
Adam gibi adam
Zaten öyle biline

İçi zehir doluyken hatıraların
Ansızın secde eden başıma
Dertleriyle dualar ededurdum.

/Yaratanın kapısında el pençe divan
Belki de ben hep uyuyordum.../

Arzuların sükün tuttuğunu bile bile
Hayata meydan okumak benimkisi

Hey hatt
Kendine ihanet eder sanma bedenimi
Er yada geç dönecektir aslına
Er yada geç kendini aydınlatacak mısralar
İçinde azda olsa bana da var dua.

Kuruşu kuruşuna çizdiğim aşktı mısralar
Bazen denizlere attığım
Bazen gözyaşına kattığım
Ama her şeye rağmen
Ruhumu kanattığım sonsuz hüzün...

Yine de miş gibi açınca avuçlarımı
Acizdir yüreğinin kıvrımında kelimeler
Kıyı köşe adanmakla kalsa da hayat
Gurbetim kadar ardımdan gelecekler

Süt beyaz gelinliğine
Hicret ederken ruhumdaki kelebekler...

Ben körfezin asit kokularında
Acele mısralar eskittim aşk diye diye
Hiç kimselere söyleyemediğim derdimi
Büyük harflerle yazdım
Bir bilinmez in ayak izlerinde
Bulurum diye
Ruhuma eşkıya olacaktım.

Kendine tecelli eden ne varsa
İç bükey yansıyor kader
Kader diyorum kader
Kaderimin yansıdığı zamanda
Şükür nefes alıyorum
Kalbim kırkbeşlik avuntuların
Yeknesak sirayetinde.

Gözlerime çöken hü zün
Devirsiz atan kalbim
Unutulmaya yüz tutmuş anılarım
Kimsesizlik dersinde ...

Ben yanıyorum,
Kelimelerim tükeniyor

Tam kırk beşlik atıyor şiir
Bitti gitti diyorum.

Âdem Efiloğlu

Not: Doğum günüm anısına, 45 mısralık şiir.